

Resumé

Předmětem této práce je institut zajišťovacího převodu práva. Práce se zabývá především vývojem tohoto institutu, jeho právní úpravou v občanském zákoníku 2012 a upozorňuje na jeho zásadní proměny oproti jeho pojetí dle občanského zákoníku 1964. S účinností občanského zákoníku 2012 doznala právní úprava zajišťovacího převodu práva nemalých změn. Využití tohoto institutu v praxi v porovnání s ostatními zajišťovacími instituty nicméně dosud není příliš časté. Na vině je především nedostatečná právní úprava v občanském zákoníku 1964, která v minulosti zavedla příčinu k rozsáhlým diskusím na toto téma a zároveň restrikcím ze strany NS. Tato práce si klade za cíl zhodnotit přínos právní úpravy zajišťovacího převodu práva v občanském zákoníku 2012 oproti občanskému zákoníku 1964. Úvodní kapitoly práce se věnují obecným otázkám závazkového práva se zaměřením na změny základních pojmů. Další kapitoly obsahují historický vývoj institutu a hodnotí použitelnost dosavadní judikatury za účinnosti občanského zákoníku 2012. Následují kapitoly, které jsou věnovány formálním a obsahovým náležitostem smlouvy o zajišťovacím převodu práva. Další kapitoly jsou věnované realizaci zajišťovacího převodu práva a zániku tohoto institutu. Práce obsahuje rovněž posouzení právní úpravy zajišťovacího převodu práva v dalších právních předpisech. V práci jsou mimo jiné zhodnocena rizika zajišťovacího převodu práva pro dlužníka se zaměřením na ochranu spotřebitele a slabší strany. Práce proto obsahuje doporučení, aby smluvní strany (zejména dlužník) uzavíraly smlouvu o zajišťovacím převodu práva po důsledném zhodnocení rizik a nejlépe za asistence odborníka znalého právní úpravy a aktuální soudní rozhodovací praxe. Jedna z posledních kapitol této práce je věnována právní úpravě a užití zajišťovacího převodu v SRN a obsahuje rovněž porovnání s českou právní úpravou. V závěru této práce je zhodnocen přínos občanského zákoníku 2012 a jeho vliv na využití institutu zajišťovacího převodu práva v praxi.